

HULES BÉLA

BÁRKY*

Meghitt emlékezések

Dr. Bárkyról nem maradt fenn egyetlen történet sem. Sohasem látta senki, sohasem tűnt fel senkinek, soha nem okozott feltűnést, nem szenvedett feltűnési viszketegségben. Soha nem viszketett senkinek, nem okozott kiütést fel nem hójagzott. Persze, hogy a minden évben visszatérő náthák, aszájok és cipőtalp-leválások bizonyos százaléka nem írható-e a rovására, ezt nem tudhatjuk biztosan.

Dr. Bárky a szénakazlakban lakott a tűzfalakban és a női zsebkendőkben. Soha nem lakott tavak fenekén, csermejek csobogásában, keménygallérban. Hol tíz ujjá volt, hol tizenegy, diplomok előtt nem vetett keresztet tűzoltólaktanyák előtt viszont igen. Barna haj szőke copf, kifogástalan megjelenés, jó sváda. Mária Antoinette kedvelte, Kutuzov azonban kifejezetten utálta.

Dr. Bárky találkozott egyszer egy macskával. A macska cirmos volt, szerette a tejet, esténként gombojagokkal játszott. Kapcsolatuk nem volt sem tartós sem termékeny. Vagy dr. Bárky nem találta el a megfelelő hangot vagy a macska volt polimorf perverz. Mindezek azonban csak találgatások. Szerintem dr. Bárky sohasem találkozott macskával.

Lemezhibák heppienddel

Dr. Bárkyt lefényképezték jobbról.

Két macska volt a képen és Ferenc József életnagyságú olajképe.

Dr. Bárkyt lefényképezték balról.

Mi volt a képen??

Se nem róka se nem nyúl, komámasszony meg egy úr ugrott ki a zöldleveles bokorból.

Dr. Bárkyt lefényképezték alulról.

Az Eiffeltorony!

Előtte Eiffel és Ady Endre kart karba öltve, fölötte a vörös csillag ragyog és trónol.

Föülről.

Az Isteni Bölcsesség temploma, az Auróra cirkáló, Lenin a Mellvéden, hunyorgó szemmel, sültössapkában emelkedik a feléje forduló fejek erdejéből.

Az ötödik - - végre sikerült.

Rajta volt a Zöld Szamár Fohásza.

mártogattok

- mesélte dr. bárky gizikének -

kiflit kávéba (a zsömlét bele is tördelték)

piskótát borba kenyeret zaftba (kenyérdarabkákkal a tányért is kitörölték)

egészen más volt a világ a mozdulatok a hangulatok

más volt az ég és a felhők reggel mindenki elmesélte hogy mit álmodott

ó-egyiptomból bruegel világából a rokokóból jöttem

játszottunk szembekötősdit fel sem tűnik mi minden változott meg körülöttem.

A csillag a szem hibája

ízlelte dr. Bárky a mondatot amej régesréggi ismereteire épült de ilyen formában sohasem jutott az eszébe. A következő gondolata pajzán volt nem is gondolta végig. Komojtalan vagy az utóbbi időben intette magát. Inkább azt próbáid számbavenni, hogy mi *nem* a szem hibája mindabból amiért lelkesedtél keseregtél kétségbeestél. Szerelmeire gondolt csak úgy általában hosszú csavargásaira a valóság és az álom határán elterülő számtalan senki-földjén. Aztán a tündérre amejét kisgyermek korában lerajzolt (dr. Bárky sohasem volt kisgyermek és az hogy *igazi* kisgyermek is lehetett volna furcsa érzéssel töltötte el) meg a tengeri kígyóra amejét nagyon valószínűleg *tényleg* láttak a hajdani matrózok holott nem volt. Matrózok vagy tengerészek bizonytalankodott dr. Bárky. A csillagokhoz igazodtak villant fel benne és ettől széttörött minden csak csillogó cserepek maradtak, amejekben önmagát látta hihetetlenül megsokszorozódva.

Dr. Bórky és a kigyószisz

„Kigyószisz” - írta fel gondolatban egy papirosra a doktor aztán ugyancsak gondolatban keresztülhuzta. Élesen látta maga előtt a gyepfoltot ameiből - valamivel alacsonyabban a fűszálak hegyénél - hófehér csillagok kandikáltak ki. „Kigyószisz.” Mostanában állandóan szökött, legalább is ezt gondolta, bár nem tudta volna megmondani honnan vagy mi elől. „Mindig is szöktem vagy szökni akartam valahova” - mondta magának. „Kigyószisz” - gondolta megint - de ezuttal két zöld szemet látott. Akkor is szökött aztán onnan is megszökött. A két zöld szem lassan elhalványult. Két fényképet őrzött egy kastéjról, hosszasan vesződött vele hogy betájolja az épületet a két kép alján. Rövidnadrágos kamaszt látott egy parkban ahol égbenyuló haragoszöld fenyők álltak sűrűn egymás mellett. Elfordította a tekintetét. Abban a parkban csak egy kopott sárga kuria volt üveges verandával. A doktor menekült. „Kigyószisz” - suttogta maga elé - „kigyószisz”. Menekült. Egy gyermeklány szőke haja ködlött fel előtte. Menekült. Csukott szemmel futott vagy szállt, hangokat hallott és úgy érezte, ha kinyitná a szemét most meglátná. De nem nyitotta ki a szemét sőt még szorosabbra zárta a szemhéját.

dr. bárky verse

ahogy az ég vált fényesből sötétbe
úgy vált a föld is tarkából feketébe
de az öröm mindig sárga és piros a vágy
és az árvácska olyan mint az emberi arc
amelyik fölnézve kérdez mit akarsz
árvácskák kíváncsiak hangtalan faggatók
mit mondjak nektek butuska báméskodók
derengő félhomályból gondolok vissza rátok
ide is bevilágít meleg barna mélykék bársonyragyogástok
és hirtelen idesereglik orgona jázmin akác
rég volt igaz se volt pernyeként hullong minden kihunyt lobogós

FRIMMEL GYULA GRAFIKÁJA